

שלום לכל ידידי וידידות הבית!

נאחל לכולנו שחרור החטופים במהרה, מזור ונחמה למשפחות החללים והנפגעים, חזרת המפונים לבתיהם וחגים שמחים למרות ואחרי הכול.... בשנה הבאה כולנו בבתינו כולם בבתיהם!

תקופת החגים והקיץ מתקרבת, ואנחנו עדיין בשגרת מלחמה לא ברוכה שקיצה טרם נראה באופק, המלחמה הארוכה בתולדות מדינת ישראל מאז מלחמת העצמאות. הפגיעה הקשה באזרחים, הטלטה שחוללה בנו המלחמה, כמדינה, כעם, כולם טרם עובדו והופקו כי אנו "בעיצומו של האירוע".

בבית אלון אנו משוכנעים כי תפקידנו וחובתנו בעת הזו לקדם ולהתאים את תוצרי הבית באגפיו השונים – מוזיאון, פעילות חינוך, חברה וקהילה למציאות המתהווה ולהשפיע על ההתהוות.

מופעי קיץ

הקיץ הזה, בתקווה שהשקט, השלום ובעיקר החטופים ישובו אלינו, יכיל מגוון חדשות והפתעות בבית. בין השאר מתוכננות הופעות שילוו בבית קפה ובירה על הדשא מול הכנרת. בחודשים יוני ויולי יופיעו חנן יובל ואורי בנאי ובאוגוסט... הפתעה.

בית אלון וצה"ל

יותר ויותר יחידות צבאיות מגיעות אלינו ואנו אליהם בחודש האחרון. בנוסף ליחידות הסדירות שמאז ומתמיד מגיעות לבית יש מאז המלחמה וביתר שאת עתה גם מפגש חינוכי שוטף עם יחידות מילואים, שנראה כי ילך ויתרחב. המפגשים שהבית מספק עוסקים בשאלות של ממלכתיות, חינוך וחברה, היכולת לקיים סולידריות גם בחברה שסועה ולא רק תחת אש. המפגש מעצים ומרתק!

פורים

בעקבות הצלחות השנה האחרונה קיימנו גם בפורים יום פתוח לציבור בשיתוף עם הרשות לשימור עתיקות ורשות הניקוז. היום כלל סיורים בסביבה ובבית, סדנאות, טיולי איגוד ערים בשביל סובב כנרת, הצגה לילדים, פודטראקים לקהל ועוד. 300 מבקרים גדשו את הבית ליום נוסף שהוכיח כי הימים הפתוחים מדי חג ומועד בבית כבר הפכו למושג ומותג, מה שמביא לכך שכל המקומות מתמלאים עד אפס מקום במהירות. בהתאם לתובנה זו גם בפסח נפתח לקהל את הבית בחול המועד בשיתוף בנק פועלים, רשות העתיקות ואיגוד ערים, ראו פרסום מצורף. מוזמנים!

שבילי הסנהדרין ואלון

החיבור בין לימוד תוכני להכרות בלתי אמצעית של הארץ "דרך הרגליים", על ידי טיול והכרות עם השטח, עם נופיה ועם התנ"ך ביד, חייב להיות חלק מפרק חובה שכל נער או נערה ישראליים עוברים כחלק מבניין חיבור זהותי ורגשי לארץ ולעם.

פסיפסי חוקוק

כתבה מגזינית של ערוץ 12 חשפה לציבור את סוד מערות המסתור ליד חוקוק, ואת אתר הכפר העתיק שבו הפסיפסים המרהיבים בארץ, אתר שטרם נפתח לציבור. במסגרת הכתבה גם צולם פסיפס "שמשון" שהועבר משם לתצוגה אצלנו בבית אלון. הארכיאולוגית מנהלת החפירות באתר חוקוק מזה 12 שנה הינה ד"ר ג'ודי מגנס, ידידה אהובה שלנו, שאף ערכה בקיץ החולף הרצאה על האתר והפסיפסים שבו (שהייתה גדושה עד אפס מקום). יחד איתה, עם רשות העתיקות, עם קק"ל ועם גופים נוספים אנו מתכננים פתיחת תערוכה ראשונה של הפסיפסים אצלנו כבר בקיץ הקרוב! נעדכן בהמשך, מדובר באירוע שאין להחמיצו!

המלחמה הקפיאה ועיכבה את פיתוח מיזם השותפות החינוכית שלנו עם רשות העתיקות ביחס לשביל הסנהדרין. אנו עושים מאמצים גדולים עתה עם בוא האביב לחדש היערכות להפעלת התוואי הכולל גם השתתפות בחפירות לכשתחודשנה. אסטרטגית אנו מאמינים ששביל הסנהדרין שבמוקד שלו גם המעבר בסיום בבית, יכול להוות פלטפורמה חינוכית מעולה ומובילה שמחברת ומרתקת בדרך חווייתית תוכנית בני נוער וצעירים מכל סוגי האוכלוסייה בישראל להיסטוריה היהודית והציונית העכשווית.

בהקשר זה נספר כי גם "שביל אלון" שאנו מבקשים להפעיל מכפר תבור ועד גינוסר משווק על ידינו כמצע לפעילות חינוכית משמעותית כולל האפשרות להפוך אותה לאירוע מסורתי בנוסח מירוץ הלפיד ביום הזיכרון השנתי.

תוכנית עמדה להכשרת מנהלים ומנהלות במכינות הקדם צבאיות

התוכנית פועלת זו השנה השמינית במטרה לחזק את שדירת הניהול של עולם המכינות דרך יצירת קבוצת עמיתים משמעותית, הקניית כלים ועיצוב השקפת עולם. מראשית הדרך, צועדים עמנו שותפים מלאים ונפלאים: קרן אברט, ההסתדרות הציונית העולמית, מועצת המכינות הקד"צ ומכון הרטמן. הסמינר נערך במכון הבינלאומי למנהיגות בבית ברל בהשתתפות 14 מנהלים ומנהלות.

כמו מוסדות רבים, גם עולם המכינות מתמודד עם אתגרים גדולים שמלחמת "חרבות ברזל" מציבה בפניו. בעקבות זאת, החלטנו להקדיש את סמינר עמדה השנתי לשאלות המעסיקות את המנהלים: כיצד לנהל מכינה בעת חירום? איך נערכים לציון היממה הרגישה והחשובה של יום הזיכרון ויום העצמאות? מה תפקיד המכינות הן בהווה והן במבט צופה פני עתיד?

החזרת החיים המשותפים

טיפין טיפין ובמאמצים רבים מתחילה מחדש לחזור פעילות בתחום החיים המשותפים שהיא מתחומי התוכן המרכזיים של הבית. החשש, המצוקה הביטחונית ואי הסדר בבתי הספר הקשה על החזרה למפגשי יהודים ערבים בגילאי חטיבת ביניים ותיכון, והשאיר בעיקר את הפעילות הסטודנטיאליית.

גם עתה עדיין הפעילות המשותפת איננה בהיקף הרגיל אך העניין מתרחב. מפגשים ראשונים כבר קורים ונקווה שהמגמה תימשך. מעניין לציין שהקושי הגדול בהשבת הפעילות היה דווקא אצל השותפים והקהל היהודי, בשעה שהציבור ובתי הספר הערבים הביעו רצון עז ועקבי לחזור ולקיים הפעילות. אנו בודקים הרחבת הפעילות והעמקתה בקרב הציבור הדרוזי ששנים רבות החיבור עימו נתפס כמובן מאליו, אך כידוע שום דבר הקשור ביחסים וקשרים בין בני אדם אינו מובן מאליו. אנו מקווים "להפשיר" במהרה גם את הפעילות המתוכננת למבוגרים (כלומר: בני +25....) שעיקרה קבוצות התנדבות ומשימה משותפות שהשותפות ביניהן איננה מתבטאת רק במפגש אלא גם בהתנדבות המשותפת שמתוך שלא לשמה יבוא לשמה....

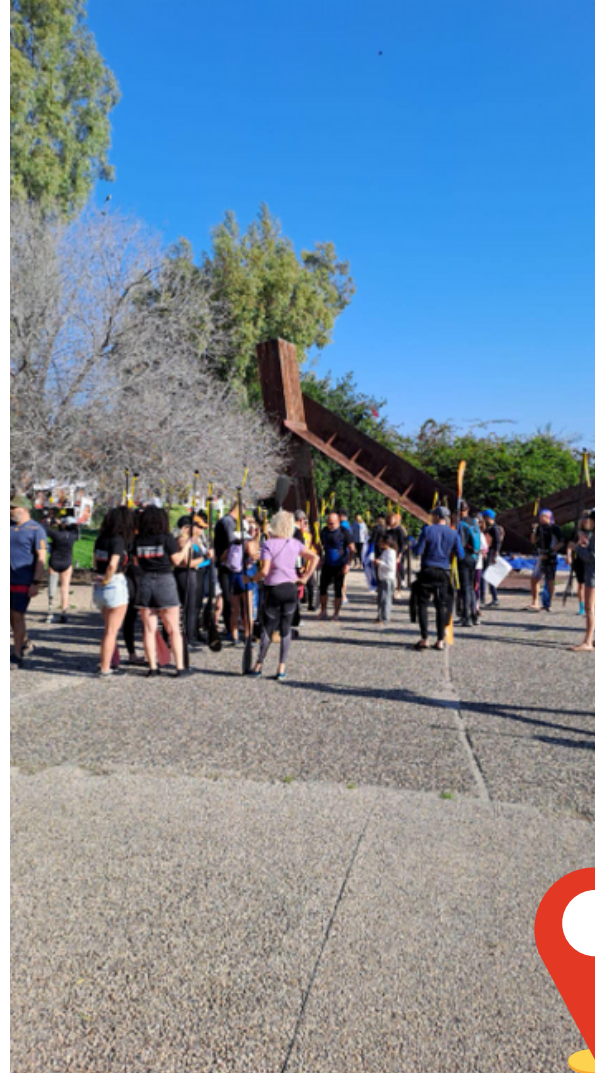

"מפקד השדה הגדול מכולם"

כך נקרא ספרו של ההיסטוריון הצבאי אלישיב שמשי, המציג מחקר מרתק על מנהיגותו ומצביאותו של יגאל אלון (ניתן לרכוש את הספר אצלנו עד גמר המלאי).

מעניין לקרוא בספר על ההכרעות שהוביל אלון (שהיה אז בן 30 בלבד!), ועל הצעותיו האסטרטגיות מרחיקות הראות שהציע לבן גוריון ושנדחו על ידיו (ועכשיו אפשר להוסיף גם: "ולמרבה צערינו נדחו..."). דווקא על רקע "חרבות ברזל" והתפתחות ההיסטורית של מדינת ישראל מאז 1948 דומה שניתן לקבוע בזהירות הראויה כי יגאל אלון הצעיר היטיב לנתח להבין ולצפות את הנפש הציונית מחד ואת השכן הלא יהודי מאידך וגם את הפעולה הנכונה בעיתוי הנכון....

אפשר והגיעה העת לחדש את התובנות והעקרונות שהציע אלון כדי לאפשר למדינאים ולמנהיגים כלים לעבודה שיבטיחו אופק של קיום בטחון ושלווה לישראל. ובית יגאל אלון, (כלומר אנחנו, כלומר מי אם לא אנחנו), נדרשים להרים את הכפפה. בחודשים הבאים נשקוד על בחינת היכולת והאפשרות לחדש מרכז מחקר מידע ורעיונות מפורטים על בסיס תכניותיו והבנותיו של יגאל אלון להצעת אופק מדינית וחברתי. וכך, בד בבד עם עבודה חינוכית, מוזיאלית ותיירותית, יכול הבית להוות מוקד לחשיבה מחודשת ונדרשת כל כך בעת הזו, לטובת עתידה של ישראל.

תיירות

למרות ששוק התיירות "מת" מאז שמחת תורה, מי שמסתובב באזורינו רואה שכמות קבועה של קבוצות, רובן צליינים מהמזרח הרחוק, אך גם מאיטליה למשל, מתחילות לחזור ולפקוד את האתרים הקדושים לנצרות בסביבת הכנרת ובין השאר גם עוברת בחלקה בבית. מדובר כמובן על זרזיף דק של תיירים לעומת הכמות הרגילה, אך היא מאפשרת לנו להתחיל ולהפעיל המערכות המוזיאליות והתיירותיות.

בתחום התיירות הישראלית, הרי שבנוסף למפונים שפוקדים כל העת את הבית, היקף הקבוצות המבקרות בעלייה מתמדת, ונדמה שהם מוצאים ביגאל אלון ובתצוגות בבית מענה מדויק למה שעובר על כולנו היום.

לקראת פסח- "דבר תורה" בית אלוני על עבודה זרה וממלכתיות

בתחילת ימיה של ישראל כמדינה עצמאית של עם נטול ריבונות מזה אלפי שנים, עם שחזר עם ק"כ שפות ומנהגים, עיצבה הממלכתיות הבן-גוריונית קול ודגם אחיד כ "טוב משותף" אידיאלי. הביטוי הסמי רעיוני לכך היה אידיאל כור ההיתוך המעצב, ויצירת היררכיה תרבותית חברתית. הסיבה לכך היה הצורך ליצור מדינה לעם שצריך ללמוד לחיות יחד ובריבונות עצמאית כולל הכלת מיעוט לאומי אחר עם חלום אחר, אחרי אלפיים שנות.

ההתפתחות החברתית, בעיקר מאז מלחמת יום כיפור ובפרט בעשור האחרון, שינתה לחלוטין את הצרכים של ימי הקמת המדינה והביאה את הממלכתיות לשנות את אופייה ויעדיה. היא הפכה (כפי שמבאר נפלא פרופ' ידידיה שטרן למשל) ליכולת לקיים שותפות של תפיסות טוב מנוגדות תחת האלונקה האחת הישראלית הנישאת במעלה הדורות רב החתחתיים.

העבודה הזרה הייתה ונשארה תפיסת האנטי ממלכתיות שאינה מכירה ביכולת סיפורים חלופיים להתקיים כשותפים לגיטימיים המתעלים מעל אגו ארגוני ואידאולוגי, גם בימי פרעות ואיום קיומי כשהחרב מונחת על צוואר. מי שמעדיף להקטין, לפגוע ולא להכיר בלגיטימיות של חברו, שכנו ושותפו נשאר למרבה הצער עובד עבודה זרה. אותה עבודה זרה שמלכתחילה טרם עצמאות ישראל לקינו בה. עבודת המידות הישראלית היא חובתנו לשקוד על הדרך הממלכתית הישראלית שבה אנו מקיימים מדינה צבא וחברה משותפת וראויה, חברה שבמסגרתה אנחנו חולקים ומתווכחים, אבל תמיד אחים.

כל טוב, דני זמיר

בנק הפועלים

רשות העתיקות
ISRAEL ANTIQUITIES AUTHORITY

בית יגאל אלון
The Yigal Allon Centre
بيت يغال آلون

SAVE THE DATE!

חוג"מ פסח בבית יגאל אלון

24-26.4.24 | 28.4.24

